

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: IMELLEM TO MØRKE HØJE.

Citation: Aakjær, Jeppe: "IMELLEM TO MØRKE HØJE.", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 18. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid59295/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Dér lod de dem hviſt af Vind og Vejr.
 — nej, ſom æ Suel den ſkjenner!
 og haaj æ ſaa ſkjøn, ja, Taarier ſejr.
 laant ſkjenner end Kragger fortjenner.

Snaar kravt der en Ung paa hwer en Pind
 — nej, ſom æ Suel den ſkjenner!
 ſaa swot ſom æ Muer i Sind ſom Skind;
 den Swej er der ingen, ſom lenner.

Aa, war en ſom søen en betle Fowl,
 — nej, ſom æ Suel den ſkjenner!
 ſaa vend a aalle med Græt og Skowl
 en Awer ſaa ſaaned og ſtjenne.

No gor a ſaa ſtogend laangs Kistelbakk
 — nej, ſom æ Suel den ſkjenner!
 for tow ka nevves, og tre ka ſnakk,
 men den ka kuns ſukk, der bløw jenne.

*/ 1909.

IMELLEM TO MØRKE HØJE.

IMELLEM to mørke Høje
 jeg vogted ſom Barn min Faders Faar,
 og Mulden gav mig ſin Møje,
 og Solen flammed mit Haar.
 Men Verden tindred i Dis og Drøm,
 og Bernelængſlerne vimred
 ſom Siv i den dybe Strøm.

*hviſt, kaste op og ned; Taarier, Taaber; laant, lægt; Swej, Svie;
 lenner, lindre; betle, bittelliden; vend, vendte; Awer, Ager; saaned, sandet;
 stjenne, stenet; stogend, stærk, foreverhøjet; jenne, alene. — Det bemærkes,
 at skjønne og jenne er fuldt forſvarlige Rím paa ſkjenner, da r'et i Sit-
 ning af Ordene ſom ofteſt er ſtunt i Fjædbonaalet.*

Imellem to mørke Høje
 der ſaa jeg dig, Mor, ſaa trælsomt gaa
 med Sorg i det søgende Øje
 og Tørklæd' om Tjavser graa.
 Der kom da ſaa tit og ſtrøg min Kind,
 og Strikkepindenes Tinglen
 lød sølverne ømt til mit Sind.

Imellem to mørke Høje
 Fuldmaanen ſaa jeg for første Gang,
 ſom lægt i Havet en Bøje
 i Himmeldybet den hang.
 Jeg fulgte dens Vej over ſtille Land
 ſaa mangen daarende Aften
 langs Bækkes klukkende Vand.

Imellem to mørke Høje
 jeg ſtirred mod Tordenens Lymildsskrift,
 ſaa Rugen lydigt ſig bøje
 for Bygens voldsomme Drift.
 Saa blev jeg blandt tvende Mødre deit,
 min egen Mor og Naturen,
 og ingen jeg ſvigtede helt.

Imellem to mørke Høje
 kom Kysset til mig paa bitte Sko,
 foran mig i Skjært og i Trøje
 det stod i Lyngen og lo.
 Da blev mit Hjærte ſaa fuldt og lægt,
 mer da jeg vilde det fange,
 det ilede mile lægt.

Imellem to mørke Høje
 jeg ledte med Nyn mit Plovøgsspand,
 mens Skyggen fra lynglædne Følge
 laa lægt paa det ſtride Sand.
 Og ſvandt alt Lys af mit Digt en Stund,
 da var det de Højes Skygger,
 der lægt mit Sangvælds Bund.

Imellem to mørke Høje
 der vilde jeg gjerne sænkes ned
 en Dag, om det kunde sig føje,
 da Byggen af Skederne skred.
 Saa havde jeg fundet det gamle Spor
 og kunde nu evigt slumre
 i Hjemmets hellige Jord.

4/1 1909.

DEN JYDSKE FORSKNINGS OLDERMAND

H. F. FEILBERG.

HWOR er æ skjø, te *de* er te,
 som vil det gued bewaar,
 som goer saa biel og æs'er ve
 og kan sæ aalle spaar!

— *Do* war saamøj en stredde Knop,
 der gjord en stywle Bied,
 der vild, æ Awr skuld pioves op,
 får Dawsens Suel gik nied.

Si dæ no om, og kik tebaag:
 En Omfer heller tow,
 læd ham saa komm, æ Awtonskraag,
 og hwil sæ po di Plov!

Og gor æ Maan saa taangle op
 og skjarer po di Rue,
 der dripper Sagn i æ Lyng si Top
 og Guid af hwer di Fure.

5/1 1909.

biel, flittig; *æs'er ve*, arbejde uden Stands; *stredde*, dygtig, fast paa Benene; *stywle Bied*, et godt Stykke Dagværk; æ *Awr*, Ageren; *Omfer*, Omfare, een Fure op og een Fure ned til modsæt Side; *Kraag*, Krage; *taangle*, tungt, tungtladende; *skjarer*, glimter svagt; *Rue*, Rude; *Fue*, Fure.